

İsmail: Zafar

Uleva Şarkısı

Dede Efendi
(Refikî Fıroanda)

(1 = 88)

(AR)

Müş ki - lol

du

Su

zi şim - et -

me

ke ni

bu

na ca

num

si - ne - den çık

meş bu

lun

du

[I Başa geçer

ah

a - man

a ca

num

a co

num

(Miyam)

Ger - si

ol

dum

cev

re

la

yek

ben

ben

ke - man

e ca

num

gan dim in sa

fe - le

za

lim

e

e

el

a - man

a ca

num

(Ara nâğıme)

Müşkil oldu sügisim etmek nihan

Sineden çıkmış bulurdu okuman

Gerçi oldum çevre layek ben kerman

Yandım insaf eyli zalim elaman

3. Eyledi gönlüm karamet hasbihal

Pâyine eskimle etdim argıhal

Biterahüm etmedim argı - cemal

Yandım

Hasbihal = derleme

Eşk = gözyaşı

Cemal = güzel yüz

Biterahüm = müstahkem

Ağız
endikleri: Sügis = şikâyet
Nihan = gizli, gâib

A. Feri

3: Varmı igrin gül cemâlin görmeye

Plâki pâyeye geldi dil yüğ sürmeye

Gerçi kashin bendini biterahüm

Yandım insaf eyli zalim elaman

4: Merhamet etmeymisin nâlenlere

Bâri lutf et efendim bendene

Can fedâ ülem fedâ his kashin

Yandım

Hakipay = ayak toparak

Dil = gönül

Kande = gülümseme, tebessüm